

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๑๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เกี่ยวกับอุทธรณ์
คำสั่งให้ชำระค่าสินไหมทดแทนให้กับทางราชการ

ผู้อุทธรณ์

: นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตพนักงานราชการกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ เนื่องจากกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการโดยใช้ผู้อื่นกระทำความผิดโดยการกรอกข้อมูลเอกสารไม่ตรงกับความเป็นจริง ลงในแบบใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงินเพื่อประกอบการเบิกจ่ายค่าพาหนะเดินทาง และจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณา ต่อมากรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ ซึ่งผลการสอบข้อเท็จจริงพบว่าเป็นกรณีการส่งใช้เงินยืมเป็นเท็จจึงมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้กับราชการและ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งให้พนักงานราชการชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้กับทางราชการ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลับ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพขอเอกสารทุกรายการที่ตรวจสอบพบว่าเป็นเอกสารเท็จให้ผู้อุทธรณ์ทราบ พร้อมสำเนาเอกสารดังกล่าวว่าเอกสารแต่ละฉบับส่วนใดที่เป็นเท็จ และเป็นเท็จอย่างไร

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพมีหนังสือ ลับ ที่ ยธ ๐๔๐๖/๕๘ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. ขอให้ผู้อุทธรณ์ชำระค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๔๒,๕๓๑ บาท ให้กับกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพตามกฎหมายต่อไป

๒. สำหรับประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ขอให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพแจ้งรายการเอกสารที่ตรวจสอบว่าเป็นเอกสารเท็จ พร้อมทั้งสำเนาเอกสารดังกล่าว และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าเอกสารแต่ละฉบับส่วนใดที่เป็นเท็จ และเป็นเท็จอย่างไร พิจารณาแล้วเห็นว่า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๑๕/๒๕๕๙

๒.๑ ผู้อุทธรณ์ได้เคยมีหนังสือขอคัดสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการเขียนอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพได้ดำเนินการจัดส่งเอกสารดังกล่าวไปยังผู้อุทธรณ์เรียบร้อยแล้ว

๒.๒ อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเห็นว่าการเปิดเผยเอกสารตาม que ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เป็นเอกสารที่ระบุรายละเอียด ชื่อ – สกุล ข้อมูลการติดต่อ และลายมือชื่อของผู้ที่มาให้การเป็นพยานต่อคณะกรรมการฯ ซึ่งหากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคล ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ขอเอกสารทุกรายการที่ตรวจสอบพบว่าเป็นเอกสารเท็จให้ผู้อุทธรณ์ทราบ พร้อมสำเนาเอกสารดังกล่าว ว่าเอกสารแต่ละฉบับส่วนใดที่เป็นเท็จ และเป็นเท็จอย่างไร แต่กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพมีหนังสือลับ ที่ ยธ ๐๔๐๖/๑๘๓ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ จัดส่งเอกสารและชี้แจง ดังนี้

๑. กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยผู้อุทธรณ์ได้รับเอกสารการสอบสวนและเอกสารที่ใช้ประกอบการอุทธรณ์ จำนวน ๒๒๙ แผ่น จากกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพแล้ว ต่อมากรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามคำสั่งลับ ที่ ๒๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๗ ซึ่งผลการสอบข้อเท็จจริงพบว่าเป็นกรณีการส่งใช้เงินยืมเป็นเท็จ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพจึงมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้กับราชการ

๒. ผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดพบว่าเอกสารบางส่วนได้จัดทำขึ้นไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เช่น กล่าวอ้างชื่อและที่อยู่ของบุคคลในใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน (แบบ ๔๒๓๑) โดยบุคคลดังกล่าวไม่ได้เดินทางมาร่วมงาน และได้ถูกนำชื่อไปแอบอ้างสิทธิในการเบิกค่าพาหนะเดินทาง และมีการปลอมลายมือชื่อของผู้ที่เข้าร่วมโครงการ ซึ่งปรากฏชัดแจ้งว่ามีพยานจำนวน ๑๙ ราย ให้การสอดคล้องต้องกันว่าไม่ได้เข้าร่วมโครงการ และไม่ได้ลงลายมือชื่อในเอกสาร

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๑๕/๒๕๕๙

ใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน (ค่าพาหนะ) (แบบ ๔๒๓๑) และใบสำคัญรับเงินค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และไม่ได้รับเงินค่าพาหนะ

๓. กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเห็นว่า การเปิดเผยเอกสารตามที่ถูกผู้ถูกร้องขอ เป็นเอกสารที่ระบุรายละเอียด ชื่อ – สกุล ข้อมูลการติดต่อ และลายมือชื่อของผู้ที่มาให้การเป็นพยานจำนวน ๑๙ ราย ที่ให้การว่าไม่ได้เข้าร่วมโครงการดังกล่าวต่อคณะกรรมการความรับผิดชอบทางละเมิด ซึ่งหากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคล ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน กรณีจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

๔. เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพได้รับหนังสือขอชำระค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ยระหว่างผิคนัดให้กับทางราชการของผู้ถูกร้องพร้อมแคชเชียร์เช็คจำนวน ๕๑,๐๓๗.๒๐ บาท แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด เมื่อการสอบสวนดังกล่าวดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพได้มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนและผู้ถูกร้องได้ชำระค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ยแล้ว การเปิดเผยจึงแสดงถึงความโปร่งใสตรวจสอบได้ และไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลเหล่านั้น ตามมาตรา ๑๕ (๔) แต่อย่างใด ประกอบกับผู้ถูกร้องเป็นผู้ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทน จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงที่จะนำข้อมูลไปปกป้องสิทธิของตนในกรณีดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ถูกร้องขอ เปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ อายุ สัญชาติ ศาสนา อาชีพ ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชน และบัตรประจำตัวประชาชน การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๑๔/๒๕๕๙

การบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ อายุ สัญชาติ ศาสนา อาชีพ ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชน และบัตรประจำตัวประชาชนให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายจตุรภัฏ บุรุษพัฒน์

หัวหน้าคณะที่ ๑

นางเน่งน้อย วิสวโยธิน

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

พลโท สุขสันต์ สิงหเดช

กรรมการ

นายศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙

หมายเหตุ นางเน่งน้อย วิสวโยธิน ลาป่วย จึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย